

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ,

Δημοσιεύσαντες ἐν ἐνὶ τῶν προηγουμένων ἡμῶν φύλλων τὰς περὶ χριστιανισμοῦ ἰδέας ἐνὸς διαπρεποῦς εἰδωλολάτρου Ἰνδοῦ, δημοσιεύομεν σήμερον παραλλήλως τὸν λόγον Ἰάπωνος διδασκάλου τοῦ Κ. Γιαμασάκη ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐκπαίδευσως.

«Ποῖος αἰὼν εἶναι ὁ ἐνεστῶς; Δὲν εἶναι ἠρωϊκὸς αἰὼν οὐδὲ πίστεως, εἶναι αἰὼν ὕλισμοῦ, εἶναι αἰὼν οἰκονομίας καὶ μηχανισμοῦ, ἐν ᾧ σιδηροδρομοὶ καὶ τηλεγράφοι, ἀτμόπλοια καὶ ἐργοστάσια, εἰσὶ πράγματα ἐφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι καταγίνονται. Οἱ ἄνθρωποι οἱ διέποντες τὸν κόσμον καὶ πρὸς οὓς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀτενίζει διὰ παραγγέλματα καὶ παραδείγματα, δὲν εἶναι πλέον οἱ Πλάτωνες καὶ οἱ Σωκράται, οἱ Παῦλοι καὶ οἱ Αὐγουστῖνοι, οἱ Λούθηροι καὶ Καλβίνοι, ἀλλὰ τὴν θέσιν αὐτῶν ἐσφετερίσθησαν οἱ Βολταῖροι καὶ Γοίτθιοι, οἱ Βένθαμ καὶ Μίλλ, οἱ Τύνδαλ καὶ Σπένσερ, ὧν αἱ σκεπτικαὶ διδασκαλίαι καὶ αἱ ἐπικίνδυνοι θεωρίαι, ἀπορροφῶσι σχεδὸν ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν τοῦ σκεπτομένου κόσμου. Ὁ αἰὼν τῆς πίστεως σχεδὸν παρῆλθε καὶ ὁ τοῦ ὕλισμοῦ διεδέχθη αὐτόν. Ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ χριστιανισμὸς ἐχωρίσθησαν, τὸ δὲ μεταξὺ αὐτῶν χάσμα εὐρύνεται ὀσημέραι. Ποία δὲ ἡ αἰτία τούτων ὄλων; Εἶναι ἄρα γε ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ χριστιανισμὸς εἰς ἀνταγωνισμόν; Οὐδαμῶς. Ἡ τε ἐπιστήμη καὶ ὁ χριστιανισμὸς προῆλθον ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ. Ἡ κυρία αἰτία κεῖται οὐχὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀλλ' εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, οὐχὶ ἐν τῷ

χριστιανισμῷ, ἀλλ' ἐν τοῖς χριστιανοῖς θεολόγοις. Ἡ τάσις τῆς νεωτέρας ἐκπαίδευσως εἶναι ἡ εἰδικότης. Ἄνδρες ἰσχυροὶ ἐπὶ ἐνὸς ἀντικειμένου εἰσὶν ἀδύνατοι ἐπὶ ἑτέρου. Πολλοὶ χριστιανοὶ θεολόγοι περιεφρόνησαν καὶ ἠγνόησαν τὸν χριστιανισμόν. Ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ χριστιανισμὸς εἰσὶ δύο μέρη ἀναπόσπαστα ἐνὸς ὅλου· πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις ἀμφοτέρω τὰ μέρη διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ὅλον.

Ὀλίγοι ἐμελέτησαν τὴν σχέσιν μεταξὺ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, ποῖον δὲ τὸ ἀποτέλεσμα; Ὁ χριστιανισμὸς ἐκηρύχθη ἐναντίως πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἡ τάσις τῆς Εὐρώπης σήμερον εἶναι νὰ πέσῃ ἐν τῇ ἀβύσσῳ τοῦ ὕλισμοῦ. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ παρελθούσα ἱστορία τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἐκ τούτου διδόμενον μᾶθημα δὲν πρέπει νὰ ἀντιπαρῆλθωμεν ἡμεῖς οἱ καταγινόμενοι εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέλλοντος σταδίου καὶ τῆς τύχης τῆς Ἰαπωνίας. Ἄς ὠφεληθῶμεν ἐκ τοῦ παραδείγματος. Ἡ ἐπιστήμη θέλει καλλιεργηθῆ ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἡ δὲ ἐπίρροια αὐτῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, τῆς ἐκπαίδευσως καὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων τοῦ ἔθνους τούτου ἔσται μεγίστη. Ἡ ματαιοδοξία τῶν ἐπιστημόνων θέλει φέρει αὐτοὺς νὰ προσβάλωσι τὸν χριστιανισμόν καὶ συγκρούσεις μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ χριστιανισμοῦ θέλουσιν ἀναφανῆ, ἤδη δὲ καὶ ἐνιαχοῦ ἀνεφάνησαν. Οὔτε ὁ Βουδισμὸς, οὔτε ὁ Σχιντουισμὸς, οὔδὲ ὁ Κομφουκιανισμὸς θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν ἀκατάσχετον ταύτην πορείαν τοῦ νεωτέρου ὕλισμοῦ. Μία μόνη δύναμις ἐπὶ τῆς γῆς δύναται νὰ τὸν καταπνίξῃ· ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ὁ χριστιανισμὸς.

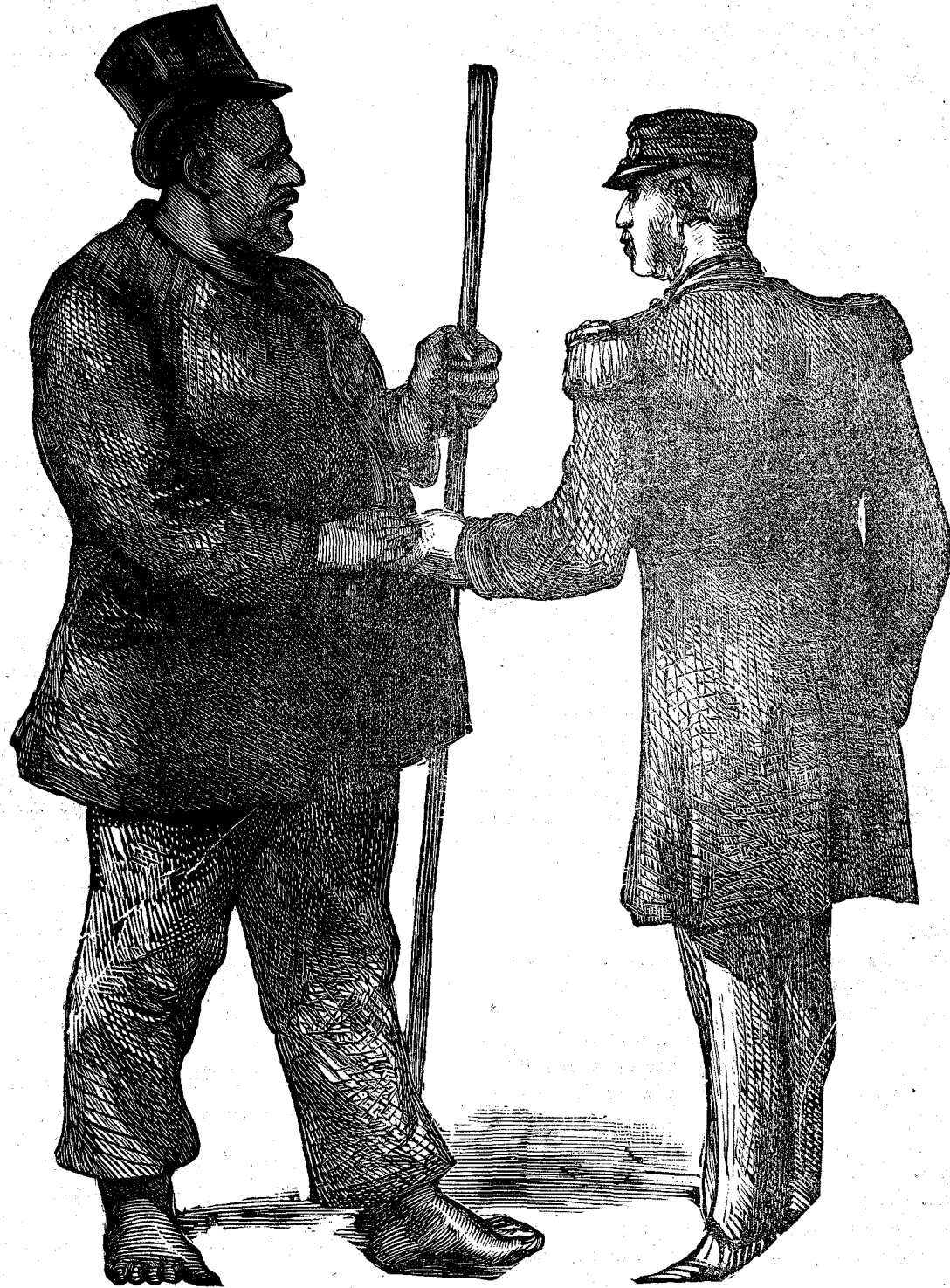
Μεγάλην διέορχεται κρίσιν ἡ Ἰαπωνία σήμερον. Ἐθνὸς 35,000,000 ἀνθρώπων πρέπει ἄρα γε νὰ μείνῃ ἐν τῷ σκότει καὶ τῇ ὀλεθρίᾳ ἀβύσσῳ τοῦ σκεπτισμοῦ; Οὐδαμῶς. Ἐχομεν ἱερὸν καθῆκον νὰ ἐνασκήσωμεν πᾶσαν ἡμῶν τὴν δύναμιν νὰ ἐμποδίσωμεν τὸ ἔθος τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ πέσῃ ἐν τῇ ψυχρᾷ ἀγκάλῃ τοῦ ὕλισμοῦ. Πρέπει νὰ πολεμήσωμεν πρὸς τοῦτο. Ἀλλὰ τοῦτο

ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΟΥ ΣΕΤΙΒΑΓΙΟ

Ο πόλεμος των Άγγλων κατά των Ζουλοῦς ἐπε-

λη δ' ἀμέσως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου, ὅπου ἀφίκετο τὴν 19 Σεπτεμβρίου. Ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ τὴν Α. Μ. χαιρετῶντα τὸν συνταγματάρχην Πούλ εἰς

ρατῶθη. Ὁ Σετιβάγιο νικηθεὶς ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Οὐλόνδ κατέφυγεν ἐν Ἀμανζεκᾷ, ὅθεν διωχθεὶς συνελήφθη ἐν τῷ δάσει Γκόμ τὴν 28 Αὐγούστου ἀπεστά-

οῦ τὴν ἐπίβλεψιν εἶναι ἐμπεπιστευμένους κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ διαμονήν του.

Ἡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἡ Θεσσαλονίκη ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Θέρμαι. Ὅταν ἡ Μακεδονικὴ δυναστεία ἤρξατο νὰ κατακτᾷ πάσα τὰς ἑλληνίδας χώρας, ἡ πόλις αὕτη ἔλαβε τὸ νέον αὐτῆς ὄνομα Θεσσαλονίκη, κατὰ τὸ ὄνομα ἀδελφῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἧς ὁ σύζυγος ἀνωκοδήμησε καὶ ἐκαλλώπισε τὸν τόπον. Πρὸ τῆς θεμελιώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο δυνάμει ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰλλυρίας, ὡς καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἦτο μεγάλη πόλις, καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου μέχρι σήμερον, ὑπῆρξεν ἐμπορικωτάτη πόλις. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ὑπολογίζεται εἰς 12,220. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλ. Ἐκκλησίας οἱ Χρονογράφοι λαλοῦσι περὶ αὐτῆς ὡς τῆς ἀ' Ὀρθοδόξου Πόλεως.»

περικειμέναις κατακτῆσαι, ἡ Νέα Ἀμστερδάμη μετονομάσθη Νέα Ἰόρκη, ἔχουσα ἐν ἔτει μὲν 1697 πληθυσμὸν 4.302 ψυχῶν ἐν δὲ τῷ 1784 ἔτει 23,714 καὶ νῦν 700,000. Κειμένη ἐπὶ πλωτοῦ ποταμοῦ 150 μίλια ἀπὸ τῆς Θάλασσης, καὶ ἔχουσα λιμένα ἀσφαλῆ ἐν ᾧ πᾶν πλοῖον δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἀγκυροβολήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἡ κλεῖς τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ ταχέια αὐτῆς πρόοδος ἤρξατο ἰδίως ἀπ' ὅτου ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνεξάρτητος. Ὡστε τὰ γιγαντιαῖα βήματα ἐν τε τῇ ἐπιδόσει καὶ ταῖς ἐπιχειρήσεσιν αὐτῆς ἐγένοντο ἐν διαστήματι 30 μόνον ἐτῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἰδρύθη μεταξὺ Λιβερπούλης καὶ Νέας Ἰόρκης ταύτης δὲ ἐπιτυχοῦσας, ταχέως παρόμοιαι γραμμὴ ἰδρύθησαν καὶ ἐξ ἀπασῶν τῶν Ἀτλαντικῶν πόλεων.

Ἡ Θεσσαλονίκη.

Ἡ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ἡ ἀνύψωσις καὶ πρόοδος τῆς ἐμπορικῆς μητροπόλεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δύναται νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν θαυμάτων τῆς νέας ἱστορίας. Τὸ μέρος τοῦτο τῶν Ἀμερικανικῶν ἀκτῶν, τὸ περιλαμβάνον τὴν πόλιν τῆς Νέας Ἰόρκης, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Καθότου ἐν ἔτει 1497, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἑρρίκου Ζ'. Ὁ Ἑρρίκος Οὐδσων ἀνέπλευσε τὸν ποταμὸν, τὸν φέροντα τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, καὶ ἐκτίσεν οἰκίαν εἰς τὴν παρακειμένην ἀκτῶν ἐν ἔτει 1620, καλέσας ἅπασαν τὴν περὶ τὴν χώραν Νέας Κάτω Χώρας οἰκίστας δὲ πόλιν καὶ ἐπὶ τῆς νήσου, ἣν οἱ Ἰνδοὶ ὠνόμαζον Μαχβαντάνην, ἀπεκάλεσεν αὐτὴν Νέαν Ἀμστερδάμη.

Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Κάρολος Β' παρέσχε τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰακώβῳ, Δουκὶ τῆς Ἰόρκης, τὴν Μάκρην νῆσον, τὸν Οὐδσόνιον ποταμὸν καὶ ἄλλας

Πρότερον ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων ὡς ἀδύνατος ὁ τῶν ἀτμοπλοίων πλοῦς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1819 καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1838 ἡ τόλμη ὑπερέβη τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἤδη ἀτμόπλοια συνεχῶς πλέουσιν εἰς Ἀμερικὴν ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πόλεων. Τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1819 ἐκ Σαβαννάης ἀναχωρήσαν ἀτμόπλοιο ἐφθασεν ἀσφαλῶς εἰς Λιβερπούλην, ὁμοίως καὶ τὸ δεύτερον ἐν ἔτει 1833, (ὁ βασιλικὸς Γουλιέλμος), ἀπὸ πλεύσαν ἐκ Κουεβέκης, ἀγκυροβόλησε σὺν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Λονδίνου. Ἀλλὰ τὰ ταξείδια ταῦτα δὲν ἠδύνατο νὰ πείσωσιν ἐτι τοὺς ἐπιστήμονας, μέχρις οὗ ἡ ἐκ Νέας Ἰόρκης εἰς Λιβερπούλην ἀρτίως τοῦ ἀτμοπλοίου «ὁ Μέγας Δυτικὸς» ἐν ἔτει 1838, ἔλυσε τὸ δυσχερὲς τῆς ναυτιλίας πρόβλημα, καὶ ἐκτοτε ἡ Νέα Ἰόρκη, συνδεδεμένη διὰ σιδηροδρόμων καὶ τηλεγράφων μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐπαρχιῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, κατέστη ὁ λιμὴν, ἐνθα συσσωρεύονται καὶ

τάγματα ειργάσθησαν μετ' ἐπιστασίας και εδουνει-
δότης εις τὸ ἔργον των. Πολλὰ μέσα μετεχειρίσθησαν
και ἐπέτυχον τὸ πλεῖστον τοῦ σκοποῦ των.

Κατὰ τὸ 1876 πρώτη σκέψις ἀγεφάνη κατ' αὐτῶν
και ἡ ἀριστερὰ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Βερσαλιῶν ἐζήτησε
τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς Α'. αὐτοκρατορίας
ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἐζήτηε διὰ τῆς ἐξώσεως τῶν
φωτοσβεστών, οἵτινες ἀνύμουν τὸν Θεόν, ζητοῦντες
παρ' αὐτοῦ πρῶτον τὴν σωτηρίαν τῆς Ῥώμης και
κατόπιν τὴν τῆς Γαλλίας (*Dieu sauve Rome et la
France*) νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ ἔθνος ὅλα τὰ δικαι-
ώματά του ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Κακὸς
δαίμων ἐνίσχυσε τὴν ἐναντίαν γνώμην. Ἄλλ' ἔκτοτε
ἡ θρασυτέτης τῶν μοναχῶν ἠξήσῃ και μῆ φωνῇ οἱ φι-
λελεύθεροι ἐζήτησαν ἐν Γαλλίᾳ νόμους κατὰ τῶν κα-
κοήθων* κληρικῶν διδασκάλων.

Ὁ κ. Φερρὺ συνέταξε νόμους, οἵτινες ἐγένοντο δε-
κτοὶ παρὰ τῆς Βουλῆς* και ἐν τῇ Γερουσίᾳ δὲ εὐρί-
σκουσιν ὑποστήριξιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν κυβέρνη-
σιν ἀπόδοσιν τῶν ἐπὶ τῶν διπλωμάτων δικαιωμάτων
της, ἀλλὰ μικρὰ δημοκρατικὴ μερίς, δημοκρατικῶν
ἀναπτυχθέντων τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς καθολικοῖς διδα-
σκαλείοις προεξάρχοντος τοῦ διασήμεου *Jules Simon*
συνετάχθη τῇ δεξιᾷ (μοναρχικῇ) πτέρυγι πρὸς κατα-
πολέμῃσιν τοῦ 7 ἄρθρου ἔχοντος ὡς ἐξῆς:

«7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς μὴ ἀνε-
γνωρισμένας ἐκκλησιαστικὰς κοινότητας νὰ διευθύ-
νωσιν ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἢ διδάσκωσιν ἐν
αὐτοῖς.»

Ἐν τοιαύτῃ στάσει εὐρίσκεται τὸ ζήτημα, οὔτινος
ἐναγωνίως ἀναμένουσι τὴν λύσιν οἱ φιλελεύθεροι ἐν
Γαλλίᾳ. Δὲν εἴμεθα ὑπὲρ τῶν πιέσεων ἐπὶ οἰασδήποτε
ιδέας ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων. Ἠθέλομεν καταδικάσει τὴν
Γαλλικὴν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν ἂν ἐλάμβανε ται-
αῦτα μέτρα πρὸς καταστροφὴν και περιστολὴν τῆς
Χριστιανικῆς θρησκείας οἰουδήποτε δόγματος και ἂν
ἦναι αὕτη. Πλὴν δὲν εἶναι θρησκευτικὸς ὁ ἀγὼν, ὡς
οἱ καθολικοὶ χαρακτηρίζουσιν αὐτόν. Εἶναι ἀγὼν περὶ
τῆς προόδου ἔθνους μεγάλου περὶ τῆς ἀναπτύξεως
αὐτοῦ ἐξω τῆς κηδεμονίας δεισιδαίμονος και κακοῦ
κηδεμόνος. και ὡς τοιοῦτον χαιρετίζομεν αὐτόν, ἐπευ-
χόμενοι αὐτῷ πλήρη τὴν ἐπιτυχίαν. Σ'.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Πῶς μ' ἀγαποῦν ἐνόμισα* και ἦτον ὄπτασις
Ψυχὴν Σερμὴν ἐπόθησα* κ' εὐρέθη, πέτρα κρύα
Τί ἦλθε νὰ ζητῇ ἐδῶ πτηνὸν ξενητευμένον
Χωρὶς νὰ ἔξερ' ἢ Μοῖρα του τί ἔχει γεγραμμένον;

Μοῦ ἐπληξεν ἡ συμφορὰ βαθέως τὴν καρδίαν
Πρὶν κλείσ' ἡ παλαιὰ πληγὴ ἀνοίγει ἄλλην μίαν
Τί ἔφρασα ἀπόθητον πτηνὸν εἰς τόπον ξένον;
Τί μ' ἔχει εἰς τὰς δέλτους της ἢ Μοῖρα γεγραμμένον;

* Καθ' ἑβδομάδα κατὰ μέσον ὄρον παρουσιάζονται δύο
δικαί ἐν τοῖς γαλλικοῖς δικαστηρίοις κατὰ τῆς κακοθετίας
τῶν ἱερωμένων διδασκάλων.

Ὅρρανισθὲν φερέσκιον εἰς ξένην γῆν πλανῶμαι
Μόνη μοι μὲν ἡ συμφορὰ ὅπως παρηγορημαί
Τρῶγον και πίνουσι περὶ μου ἐμὲ τίς θ' ἀγαπήσῃ;
Πατρίς γλυκεῖα, πῶποτε νὰ μὴ σ' εἶχον ἀφήσει!

Ἐκάστης αὐγῆς ἥλιος αὐξάνει τὰ δεινὰ μου
Οὐδεὶς ὑπάρχει ἱατρὸς διὰ τὰ βάσανά μου
Ἐσάλευσαν αἱ φρένες μου ἐδῶ ἔς τὴν ξενιτείαν
Μὴν ἤμην πάντοτε τρελλὸς χωρὶς νοῦν και καρδίαν;

Ξενητευθεῖσα ἀηδὼν ἐκπέμω θρηνοῦσας,
Τὴν φωνεῖν παρήτῃσα πτηνὸν τῆς ἐρημίας
Μένω ἐδῶ ὁ νοῦς πλὴν μακρὰν ἐκεῖ πλανᾷται
Και πάλιν εἰς τὸν οἶκόν του ποθεῖ νὰ διαιτᾷται.

Ὡς χειμάρρος κατέρρευσε ἐδῶ τὰ δάκρυά μου
Δέλτους πικράς, πολυπληθεῖς πληροῦσι τὰ δεινὰ μου
Τί θὰ κερδίσω ἂν ἐδῶ χωρὶς ἐλπίδα μένω;
Πρέπει ὡς ξένος συμφορὰς πολλὰς νὰ ὑπομένω;

Κωνσταντινούπολις 29 Νεβρίου. Μετέφρασεν
I. A. Ζερβουδάκης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ κόσμου τὸ 1873 ἀνῆλθον εἰς 3.300,
000.000 ἤτοι περὶ τὰ 9 1/4 ἑκατομ. καθ' ἐκάστην. Τηλε-
γραφήματα δὲ ἀπεστάλησαν περὶ τὰ 130.000.000 τὸ 1877,
ἤτοι 353.000 καθ' ἑκάστην κατὰ μέσον ὄρον, τὸ ἐν τρίτον
τούτων ἦσαν ἰδιωτικὰ.

— Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς τῶν Προέδρων τῶν Ἡν. Πο-
λιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ Βασιγεκτῶνος μέχρι τοῦ
Πιέρς τὸ 1853, ἐπιμελῶς φυλάττονται ἐν τῷ Γραφεῖο τῶν
Εὐρεσιτέγων ἐν Βασιγεκτῶν. Αἱ τρίχες τοῦ Βασιγεκτῶνος
εἰσὶ κατάλευκαι. Ἀπότου ὁ Βούγανεν ἀνήλθε εἰς τὴν Προ-
εδρείαν τὸ 1857 τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐγκατελείφθη.

— Τὰ ὄφελήματα τῆς ἀπλότητος ἐν τοῖς ταξιδίοις
κατεδείχθησαν προφανῶς ὑπὸ τῶν δύο Γάλλων ὑπουργῶν,
τῶν κ. Λεπὲρ και Λερουαγιέ, κατὰ τι ταξίδιον αὐτῶν τε-
λευταῖος ἐν Ἰταλίᾳ. Φθάσαντες εἰς τι ξενοδοχεῖον, ὁ δεύ-
τερος ἔδωκε τὸ ὄνομά του ἀπλῶς ὡς Λερουαγιέ, ἀλλ' ὁ
συνάδελφός του ἀπήνησεν μετὰ στόμφου «Ἡ αὐτοῦ Ἐξ.
ὁ κ. Λεπὲρ, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Κυβέρνη-
σιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ὅταν ἡ ἡμέρα τοῦ λογα-
ριασμοῦ ἦλθεν ὁ κ. Λερουαγιέ εἶχε εἰς τὸν λογαριασμὸν του
21 φρ. τὴν ἡμέραν ἢ αὐτοῦ Ἐξεχότης ἐπλήρωσε 50 φρ.
τὴν ἡμέραν.

— Κατὰ τελευταίαν στατιστικὴν ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀ-
φρικῆς διαιρεῖται ὡς ἐξῆς μεταξύ τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν
εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἐθνολογισταὶ διήρσαν τοὺς λαούς: Μαῦ-
ροι, 130.000.000. Χαμίτων 20.000.000. Βαντούς, 13.000,
000, Φουλάχοι, 8.000.000, Νουβιανοὶ 1.500.000, Ὅττεν-
τότα 50.000, ἀνερχόμενου οὕτω ἐν συνόλῳ τοῦ πληθυσμοῦ
εἰς 172.550.000.

— Τὸ Δημόσιον ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσέπραξεν ἐν διαστήματι
12 μηνῶν ἐξ ἀδειῶν ὀπλοφορίας καθαρὸν εἰσόδημα 79,236
λιρῶν.

Ἡ περιουσία τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας κατὰ
τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878 ἀνήρχετο εἰς δρ. 1,376,
454 και 87/100. Τὰ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἔσοδα ἀνῆλ-
θον εἰς δραχ. 315,270 και 41, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρ.
313,862 και 30/100.